

Sygn. akt I NSW 742/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik (sprawozdawca)

SSN Marek Siwek

w sprawie z protestu wyborczego I.S.
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
przy udziale Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji
Wyborczej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 27 lipca 2020 r.

wyraża opinię, że protest jest bezzasadny.

UZASADNIENIE

Pismem nadanym w urzędzie pocztowym dnia 15 lipca 2020 r. I.S. wniosła protest wyborczy przeciwko wyborowi A.S.D. na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. Protest złożyła z powodu nieprawidłowości, które polegały na uniemożliwieniu jej wzięcia udziału w II turze wyborów. Złożyła wniosek o zaświadczenie o prawie do głosowania w Urzędzie Miasta O., jednak zaświadczenie to dotarło do niej zbyt późno, bo dopiero po terminie II tury wyborów, mimo że zostało wysłane przesyłką kurierską „P.”. Nadto wskazała, że nie została należycie poinformowana o konsekwencjach dopisania się do listy wyborców podczas przeprowadzania tej czynności w serwisie gov.pl. Na poparcie podniesionych okoliczności wniosła o przeprowadzenie następujących dowodów:

„Brak należytej informacji dla wyborcy dopisującego się do spisu wyborców przed I turą wyborów przez serwis gov.pl”. Do protestu dołączono m.in. wniosek o wydanie zaświadczenia o prawie do głosowania z dnia 08.07.2020 r. oraz zaświadczenie nr [...] wydane przez Prezydenta Miasta O. w dniu złożenia przez nią wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 129 ust. 2 w związku z ust. 1 Konstytucji RP, wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy oraz ustawie z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego.

Materialnoprawne podstawy protestu wyborczego określone są w art. 82 § 1 pkt 1 i 2 k.wyb., w myśl którego przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W zakresie wymogów proceduralnych należy natomiast wskazać, iż art. 321 § 3 k.wyb. stanowi, iż wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Analiza treści wniesionego protestu wyborczego prowadzi do wniosku, że nie wskazano w nim ani przestępstwa określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, do jakiego miałyby dojść w związku z głosowaniem w wyborach prezydenckich, ani także żadnych przepisów dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, które miałyby zostać naruszone

Wnosząca protest wskazała, iż zaświadczenie o prawie do głosowania zostało sporządzone już w dniu zawnioskowania o nie. Z treści wniosku wynika, że zaświadczenie miało być odebrane przez osobę upoważnioną do odbioru przez

wnioskującą. Fakt, że nie dotarło ono na czas do wnoszącej protest nie stanowi przestępstwa przeciw wyborom określonego w rozdziale XXXI k.k. ani naruszenia przepisów kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, lecz wynika z opieszałości związanych bądź z odbiorem zaświadczenia od jego wystawcy, bądź z działaniem firmy kurierskiej doręczającej przesyłkę na prywatne zamówienie przesyłającego.

Sąd nie uznał za zasadne przeprowadzanie wnioskowanego dowodu jako irrelevantnego w niniejszej sprawie.

Wobec powyższego, na podstawie art. 323 § 2 k.wyb., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.